

do 8, suhe slive 10 do 12. Mleko 2 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 36, med 14 do 16 dinarjev.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejmi dne 9. t. m. je bilo pripeljanih 76 svinj: cene so bile sledeče: mladi prašiči 7—9 tednov stari 170 do 200 Din, 3—4 mesece 280 do 300 Din, 5—7 mesecev stari 400 do 450 Din, 8—10 mesecev 550 do 650 Din, 1 leto 900 Din, 1 kg žive teže 8—10 Din, 1 kg mrtve teže 12—12 Din. Prodanih je bilo 50 komadov.

*

V vsako kmetško hišo „Naš Dom“!

»Naš Dom«, glasilo naše zavedne kmetške mladine, vstopa v 23. leto svojega izhajanja. Omenjeno glasilo si je pridobilo toliko vnetih prijateljev ter naročnikov širom Slovenije, da je v dovoljni meri doprinešen dokaz, s kolikim uspehom vrši svoje veliko poslanstvo med slovensko katoliško kmetško mladino. Izredno pestro se vrstijo v »Našem Domu« prispevki poučne, pa tudi zabavne vsebine, iz katere zajema naša dobra kmetška mladina toliko lepih razvedrilu, vzgoji ter izobrazbi namenjenih stvari. Da pa bode mogel »Naš Dom« v polni meri izvrševati med kmetško mladino svoje poslanstvo, je potrebno, da se razširi do zadnje kmetške hiše. Izdajatelji tako zelo priljubljenega lista bodo zastavili vse svoje moči, da čimbolj ustrezajo željam ter potrebam naročnikov ter zvestih prijateljev. Da bi dali vsem agitatorjem in razširjevalcem »Našega Doma« zadoščenja za njih požrtvovalni trud, so izdajatelji lista sklenili, da jih v mejah možnosti nagradijo in sicer se razpisujejo za leto 1931 sledeče nagrade:

- 1 nagrado po 200 Din,
- 2 nagradi po 100 Din,
- 5 nagrad po 50 Din,
- 15 nagrad po 25 Din,
- 50 nagrad pa v knjigah.

Opozarjamo vse zveste prijatelje, ki so voljni odzvati se našemu klicu, na naročilnice. Izrežite, pridobite, napiši-

te nove naslove ter jih pošljite na upravo »Našega Doma«, Maribor, Koroška cesta 5. — Zrebanje se bo vršilo koncem februarja, oziroma začetkom marca.

Fantje in dekleta, kmetška mladina! Črpaj iz toplih vrelcev svojega glasila; delaj na uresničenju po »Našem Domu« oznanjenih vzvišenih načel! V srečo in zadovoljstvo tvojo in vsega na šega rodu.

Fantje! Prosvetna zveza in vaše fantovsko vodstvo vas kliče in vabi na fantovski tečaj, ki bo v nedeljo in ponedeljek, dne 18. in dne 19. t. m. v dvorani Prosvetne zveze v Mariboru, Aleksandrova cesta 6. Tečaj se bo pričel v nedeljo ob 10. uri dopoldne.

Vemo, da naši fantje dovolj dobro vedo, kakšnega pomena je zanje čas mladosti in to posebno v sedanjem času. Narod rabi bolj kot kdaj izobraženih in značajnih moč v naših vaseh, ki bodo kazali pot narodni omiki in kmečki prosveti. Pritoževanje ne pomaga nič, vse je odvisno od zavezanosti in razumevanja v vrstah onih, ki hočejo boljših dni. Pričakujemo, da boste prišli oni, ki čutite silo mladosti v sebi in ki se zavedate pomena svojih mladih let.

Iskali bomo ravnih poti naše prosvete, iskali trdne podlage naši organizaciji in zanesli pravega duha v športno udejstvovanje naše mladine, ki si tega želi in to dasi neorganizirana, vendar že goji.

Stanovanje bo preskrbljeno za vse udobno, hrana bo, kdor jo želi, poceni. V nedeljo bo prijateljski večer, da v bratskem razgovoru izmenjamo svoje misli in se spoznamo. — Na svidenje, fantje!

Udeleženci fantovskega prosvetnega tečaja naj prinesejo s seboj po eno koco in obrisaliko. Na veselo svidenje!

Fantovsko vodstvo.

Prvi prosvetni večer priredi Prosvetna zveza v Mariboru v petek dne 16. t. m. ob 8. uri zvečer v dvorani Zadržne gospodarske ban-

ke. Predava gospod minister n. r. profesor Iv. Vesenjok o zelo zanimivem predmetu, namreč o našem narodnem gibanju v bližnji preteklosti. Vsi iskreno vabljeni!

Maribor. Poselska zveza je priredila na dan Sv. Treh kraljev v dvorani Prosvetne zveze igro »Skrivnostna Sveta noč«. Menda je malokatera prireditev uspela tako dobro, kakor ta. Igralke, služkinje in delavke, so svoje vloge podale zelo dobro, in čuditi se moramo ljubezni in požrtvovalnosti, s katero so igrale. Dan da služkinja kakor delavka drugim, za svojo samozobrazbo si prirga nočni počitek. Posebno pa moramo pohvaliti scenerijo, ki je po vzoru takozvanega laičnega teatra in se da primerjati s scenerijo najmodernejših odrov, da, jih v marsičem celo prekaša! Je to hvalevredno dejstvo in pomeni za Poselsko zvezo, kakor tudi za razvoj laičnega teatra pri nas le velik korak naprej. Če pomislimo, da je ta igra pisana v verzih in da so jo vprizorile služkinje, moramo Poselski zvezi le čestitati! Želimo, da bi videli služkinje še večkrat, ne le kot delavke, marveč tudi na odru kot igralke!

Gornja Ponikva. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 25. januarja, bogat srečolov z okrog 500 lepih dobitkov. Vrši se v šolskem prostoru, začetek ob treh popoldne. Cena srečki 1 Din. Vmes nastopi prosvetni pevski zbor in tamburaški zbor. Uljudno povabljeni domačini in sosedje!

Središče ob Dravi. Katoliško izobraževalno društvo v Središču je nekoliko spremenilo svoja društvena pravila, da bo moglo še uspešneje delovati. Spremenjena pravila je odobrila kr. banska uprava v Ljubljani in se po njih društvo imenuje odslej: »Središka prosveta«. Kot doslej, bo skušalo društvo tudi v bodoče delovati za ljudsko izobrazbo, vedno zvesto katoliškim načelom. Agilni igralci odsleka »Ljudski oder« priredijo v nedeljo dne 18. t. m. zelo zabavno igro »Boječi ženin«. Malo zabave si že lahko privoščimo za predpust, zato si pogledjmo tudi to igro, ki bo tudi najbolj »čmerne« spravila v dobro voljo. Na svidenje v nedeljo zvečer ob 7. uri v Društvenem domu!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Svet bi morebiti mislil, da pri nas spimo. No, temu ni tako; res pa je, da vsled dela nimamo časa se hvalliti po časnikih. Porabili smo že denar, ki ga smo dobili za naša jabolka, pa ne v gostilnah

Vsak mesec Din 13-

bo plačal vsak kdor boče brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo izhajali vsak mesec en velezanimiv zvezek

po Din 13-

Naročajo

v Tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška 5

vanja nad peklenko žensko hudobijo, ki mu je uničila celo življenje.

Iz doline je zavil navkreber po dolgočasnem kolovozu tamkaj, kjer pripelje danes nova cesta Lisično—Žegar do trgovca in krčmarja Graselija.

Pot od Graselija proti vrhu na Košenco je še danes kljub novi cestni zvezi samotna, pelje preko grab in od obeh strani zastirajo razgled gozdovi, ki se razprostirajo na levo proti Žusmu, Olimju ter Podčetrtku, na desno proti Planini ter Sevnici ob Savi. Je precej daleč od Št. Jurja na Košenco in je cela okolica že po naravi prirojena za oblasti prikrito življenje celo danes, kaj še le pred dobrimi 50 leti, ko je bil tukaj le globok ter razruvan kolovoz, ki je bil uporaben za prevoz le ob najbolj suhem vremenu. Na po-bočjih hribov levo in desno kolovoza lukajo v dolino borne bajtice z nekaj sežnji posesti. Revščina je tod doma. Moški so preživljali družine, da so hodili delat v glažuto v Loki pod Žusmom, ali so pa napravljali po zelo obširnih graščins-

kih gozdovih drva za oglje, katerega so kupovali kovači celega Spodnjega Štajerja.

Že blizu na polnoč je šlo, ko je prisopihal Guzajev Francuh na vrh grebena, na Košanco, kjer je krčmaril tik ob kolovozu na levo roko prijatelj in vojaški tovariš Drobne. Nekdaj Drobnetova posest je tudi danes samotna. Hiša s parmo ter prešnico ležita tik ob hribu, spredaj pred hišo je par starih hrušk, za temi kozolec in koj nato smreke ter gozd. Krčma je bila tu že nekdanj, ker je baš tu pol poti iz Št. Jurja od železnice proti Pilštajnu ter Kozjem.

Pri Drobnetu so se ustavljali okrepčila potrebni potniki, vozniki, sejmarji ter kramarji in krošnjarji, ki so edini posredovali trgovino po teh zapuščenih hribov ter grabah.

Na Košanci in prvi nastopi.

Tovariš izza vojaških let Štefan Drobne na Košanci je sprejel Guzaja prijazno, mu postregel ter poslušal zgodbo njegovega življenja in udarce neusmiljene usode. Pomenkovala sta se dol-

in po vesellicah, ampak za povzdigo našega gospodarstva. Sedaj čakamo na vinske kupce. Ko bodo ti se prepričali o dobri kapljici, ki čaka na nje v naših kletih, bodo gotovo hodili k nam, dokler bo kaj zaloge. Da pa skrbimo tudi za našo duševno izobrazbo, je dokaz velikanski kup »Slovenskega Gospodarja«, ki prihaja k nam. Tudi naše izobraževalno društvo deluje; tiho sicer, a vstrajno in uspešno. Naša knjižnica je gotovo ena najlepših in najbolj delavnih. Da se znamo obnašati na odru, je dokaz »Miklova Zala«, s katero smo se imenitno postavili v lanskem letu. Hvaležni smo gospod dr. Jeraju, ki nam je na novega leta dan na občnem zboru našega izobraževalnega društva lepo povedal, kje je treba nastaviti orodje, s katerim se lika naš um, namreč pri naši lepi starodavni kmečki hiši; ona nam je in bo podlaga naše kmečke izobrazbe, na njo hočemo biti in ostati ponosni. Tudi smo sklenili, poživiti zopet Dekliško zvezo in fantovski krožek, to bo vesela dela, da se z njim duševno zlikamo.

St. Janž na Dravskem polju. Ko bi se kak domačin, ki je pred par leti zapustil našo župnijo, povrnil, bi se kar čudil toliki spremembi, lahko rečemo, tolikemu napredku naših fantov. Naši fantje, ki so pred leti smatrali za svojo dolžnost in za svoje veselje — pretep in »aufbiks!«, so minulo leto spoznali, da ta pot ni za ponosnega kmetkega fanta, in so se obrnili na drugo pot, ki je sicer težavnejša, a krepostnejša. Ustanovili so si pevsko društvo. Vsekakor so to sadovi boljše domače vzgoje in vpliv nekaterih naprednih fantov. Vsem skupaj moramo na tem mestu čestitati in jih staviti za zgled drugim, ki še niso našli pravega pota izobrazbe. Zlatolički fantje so ustanovili svoje pevsko društvo o Veliki noči. Največ zaslug ima gostilničar g. Franc Šolar, ki je dal na razpolago prostor in luč za vaje, in predsednik, požrtvovalni fant Rudolf Klasinc. Ne samo pevski učitelj, ampak tudi voditelj in vzgojitelj je g. Kos iz Ptuj. Z veseljem vrši to težavno nalogo, ko vidi, da je tudi med kmečkim ljudstvom čuti in zanimanje za lepo pesem. Velik uspeh njihovega dela se je pokazal na Silvestrovem večeru, ki so ga sami priredili. Ljudstvo se je kar čudilo in z navdušenjem ploskalo našim fantom, ko so zapeli par pesmi. Pesem »U boj, u boj«, so morali celo ponavljati. Drugo pev-

sko društvo je pevsko društvo naših požarnikov, katerega ustanovitelj je g. Šolar iz Starš, pevski vodja pa naš požrtvovalni organist g. Colnarič. Tudi ti so priredili svoj Silvestrov večer v Rožnji. Pri vsaki prireditvi v našem domu nas ti razveseljujejo s svojimi izbranimi pevkami in točkami. Fantje, ko ste že začeli lepo pot, vztrajajte še naprej, kajti tukaj gre za vašo korist in za ponos naše cele župnije.

Žiče. Kat. prosvetno društvo v Žičah je v nedeljo dne 21. m. m. otvorilo nov krasno slikan oder v Kat. društvenem domu, mojstrsko delo akademičnega slikarja g. Simona Frasa iz Slivnice pri Mariboru, s krasno dr. Krekovo igro »Turški križ«. Ker so igralci vseskozi dobro rešili svoje vloge in je igra zelo ugajala, se je na splošno željo občinstva ponovila v nedeljo dne 11. januarja ob treh popoldne ob dobrem obisku.

Dobro pogodil. Katehet v šoli: »Vsakdo ima torej svojega angelja varuha, kaj ne?« — Mihec: »Jaz pa vem, kdo ga nima.« — Katehet: »Kdo pa je to?« — Mihec: »Parkelj!«

Mala zamenjava. Katehet: »Kako je ime tistim ljudem, ki Jezusa niso mogli videti?« — Anica: »To so bili frizerji!« (Reči je mislila »farizeji«, pa je bila besedo pozabila!)

Ne ve, zakaj. Oče: »Ne vem, kaj je z mojo britvijo? Danes sem jo nabrusil, a sedaj noče prav nič rezati.« — Ivanček: »To pa je res čudno! Prej sem špičil z njo svoj svinčnik, pa je čisto lepo rezala.«

Otrok je otrok. Kmetič je prišel v veliko mesto — in je tam videl v izloži punčko (pupo, lutko), ki je bila velika kakor pravo dete. Stal je tam in se je čudil, zakaj so ubogo dete zaprli med steklene šipe. Pri tem mu je padla okovana palica iz roke in je razbila šipo. Trgovec je skočil iz trgovine in je kmeta prijel, a ta je zatrjeval, da ne ve nič o tem, da bi bil on razbil šipo.

»Kdo pa?« je kričal trgovec. — »Bodite pametni«, je rekel kmet, »vi ste zaprli otroka med šipe. Otroci so otroci, brca! je z nogo in, evo, šipa se je razbila.«

Dobro vzgojeni učenci. Star vaški učitelj na Švabskem je držal veliko na prijaznost ter uljudnost, kakor sta bili ukoreninjeni pri mladini v starih in dobrih časih. Skušal je ti dve čednosti ucepiti tudi svojim učencem. Zahteval je, če je kateri kihnil, da so dečki skle nili roke in rekli: »Bog te ohrani.« In zgodilo se je nekega dne, da je šel šolnik baš skozi vas, ko je padel deklič pri zajemanju vode čeber v vodnjak. V svoji dobrosrčnosti je bil učitelj takoj pripravljen za odpomoč in je hotel lastnoročno potegniti zajemal iz vodnjaka. Namignil je štirim v bližini se igrajočim dečkom, ki so ga spustili po vrvi v globočino. Je že držal čeber in že so ga bili potegnili skoro na vrh, ko je moral naenkrat kihniti. Pri kihnu so izpustili fantini vrv, sklenili roke in zaklicali za v vodnjak padajočim: Bog te ohrani!

Razvanje pri Mariboru. V nedeljo dne 18. t. m. bo v podružnici sv. Mihaela v Razvanju služba božja s pridigo in sicer ob pol 8. uri zjutraj, katero opravi frančiškan vič. g. p. Gabrijel iz Maribora. Popoldne ob pol dveh so pa večernice.

Brezno. V naših krajih je največ moških zaposlenih po gozdovih, celo po strmih, da človeka kar pretresa, ko pride v takšne strmine. V nekatere grabe redko posije sonce. Poleg domačih delavcev je tudi nekaj iz Hrvaškega, ki pa po navadi ne ostanejo dolgo časa tukaj; vsak pravi, da rajši gre v domači veseli, solnčni kraj. Tisti, ki smo zaposleni v lesni industriji, smo vsa leta zadovoljni s svojim skromnim zaslužkom, katerega smo si težko med nevarnostmi in z veliko previdnostjo zaslužili. Preteklo leto pa, ker je imel les

go, šepetala večkrat zaupljivo. Drobne je segel prijatelju zaupljivo v roko pred počitkom ob jutrajnem svitu z zagotovilo: »Tu-le ne bo stikal za teboj nikdo, tukaj bodeva sedaj gospodarila midva!«

Že na poldne je šlo, ko se je prebudil Guzajev Francuh, si omenjal oči in zbral toliko duha, da je znal, kaj je bilo in kje da je.

Pasje mrzla januarska burja je brila po nezaseženih vrhah Košance, ko je stopil oblečen v kuhinjo, kjer mu je postregla gospodinja z gorgim zajutrekom. Gospodar ga je peljal po okrepčilu venkaj pred hišo in mu razkazoval z roko grabe, kotline, vrhe in gozdove, ki ga bodo ščitili pred zasledovanjem in mu nudili dovolj prilike, da se bo osvetil za prizadeto mu krivico.

»Tukaj le pred nama za smrekami in ovinkom so sami bajtarji sosedje. Malo dalje je pač zelo premožen posestnik Vrečko na Žegarju. — Bogznaj od kedar je že ime Vrečko pri tej hiši, ker nosi ostanek kužnega znamenja ob kolovozu v kamen uklesan napis: Wreschko z letnico

1664. Sedajni posestnik pusti šolati svoje sinove v Celju, Gradcu ter na Dunaju in je moj dober prijatelj. Dalje od Žegarja je na hribu župnija Prevorje, potem Zagorje, Pilštajn, Kozje, Podšreda, Št. Peter, Bizeljsko in Brežice. Tu le na levo po grabah imaš same kočarje, uboge pare. Vidiš pa čisto na levo na hribu dve cerkvi, to je Žusem in nekoliko spodaj je žusemski grad in spodaj v dolini Loka pri Žusmu z glažuto. Med Žusmom in Pilštajnom je v globoki grabi Olimje, potem Podčetrtek, koj pri Podčetrtku Sotla in preko te Hrvaško, kamor sploh ne sega štajerska oblast. Boš že sam spoznal te kraje in ljudi, ako boš hotel ostati pri meni. Povem ti pa, da so ti le kočarji siromaki, odirani ter izžemani od graščin in par kmečkih oderuhov. Meso ti pozna taka le hribovska para za največje praznike in če žene kak kravji rep kam tukaj le bolj blizu na sejem. Šentjurčani, Planinci in Šentvidčani vidijo par mojih bolj daljnih sosedov kaj radi na sejmi, ker so res dobri mešetariji. Saj, kaj pa če. Se mora klatiti okrog, ker

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, navitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

Maribor, Koroška c. 5